

СЛИКЕ ДРАГАНА БАРТУЛЕ У НАРОДНОМ МУЗЕЈУ ВАЉЕВО ДО 24. СЕПТЕМБРА

„Уточиште” у бури

У Народном музеју Ваљево крајем прошле недеље отворена је изложба радова сликара Драгана Бартуле. Ваљевци ће бити у прилици да до 24. септембра виде један део његовог богатог стваралачког опуса обједињеног у циклусу „Уточиште”, који је, како је сам аутор открио, проистекао из циклуса „Наслеђе”.

– То „уточиште” симболизују бродови на мојим сликама. Сви ми хоћемо неко своје мирно уточиште, сви смо у некој бури, а свака мала лука у бури је задовољавајућа за брод и сви се као живот боримо за то – појаснио је Бартула основну идеју представљену на његовим радовима.

Како је сам констатовао, везан је за Ваљево, Шабац и

Лозницу, не прави никакву разлику између ових градова и подједнако се осећа и Ваљевцем, Шапчанином и Лозничанином.

– Не могу да размишљам као Енглец, нити могу да сликам као Француз. Могу да сликам само то што јесам. Словенци су у бившој Југославији имали сјајну графику и графичаре, овдашњи уметници су одлазили у Љубљану да магистрирају, а разлог за то је што им је Гутембергова преса била врло блиска, брзо су кроз историју дошли до штампе. Хрвати су имали сјајне вајаре јер имају камен, а и у католичкој цркви постоји скулптура. У православљу тога нема. Моја је слика, икона, фреска, ја морам тако да размишљам. Делови ових слика,

оно на шта се наслањају моји бродови, моја уточишта, то су зидови оштећених фреска кроз време, тако је настало „Наслеђе”, а онда се изродио и брод – својеврсна је порука Драгана Бартуле младим уметницима како да размишљају када почињу да се баве сликарством.

– Има сјајна реч у српском језику, реч „рад”, и то је кључна реч за уметност, али је понекад треба читати и натрашке, као „дар”. Много рада и бићеш дарован! Не можеш да размишљаш мимо онога чему припадеш, мораш да имаш своју традицију, културу, да будеш оригиналан на један савремени начин који припада 21. веку и годинама у којима живимо и радимо и да на тај начин пренесеш своју идеју – сматра

аутор изложбе „Уточишта” који се ваљевској јавности представио и 1998. године фигуративним сликарством. Од прошле године, он је и званични селектор са ваљевским сликарком Миодрога

Како је аутор појаснио у једном од њих је уграђен гвоздени предмет из Мехмед пашиног моста у Вишеграду који је турска држава пре десетак година реконструирала, конзервирала.

Бартула негује, условно речено, класичну слику са свим њеним атрибутима и квалитетима. Зависно од циклуса, његове слике поседују лирски карактер и привук тајновитости. Ипак,

Антонијем за ликовну колонију коју организује хотел „Хеба” на коју, како истиче, доводе бардове српског сликарства, попут професорке Данице Басте, Владана Терзића, Шандора Шлајфа и других, а за следећу годину у плану су и уметници из Мађарске и Црне Горе.

Осим слика, на изложби су представљени и предмети од старог гвожђа у форми бродова, као једна новина.

Цитирајући мр Данила Вуксановића који је писао о сликарству Драгана Бартуле, Марина Ђировић, историчар у Народном музеју Ваљево, је, отварајући ову изложбу, навела да је „сликарство Драгана Бартуле изразито фигуративно са примесом различитих симбола и наговештаја неиспричаних прича”.

– Упркос трендовима у савременом сликарству

без обзира на садржај и контекст у којима се фигуре налазе, на готово свим овим сликама ми можемо препознати ауторов ликовни монолог, његов разговор са самим собом и томе придодат осећај спокоја и контемплације. У Бартулином сликарству све је ликовно читљиво, али не и ишчитано до самога краја – поручила је Марина Ђировић.

Б. М.

УЧЕНИЦА ОШ „МИЛОВАН ГЛИШИЋ” ТАТЈАНА МИТРОВИЋ ОБЈАВИЛА ЗБИРКУ ПЕСАМА „МИСЛИ СТРУЈЕ ДОК СРЦЕ ДИРИГУЈЕ”

Мелодија душе

Поезија је незаобилазан елемент у процесу одрастања и сазревања сваког човека. Таланат је дар, али није довољан. Писање је вештина и зато мора да се вежба. Једино тако се може остварити потенцијал и пронаћи свој јединствени стил по коме ће песме бити препознатљиве чак и када нема потписа. То потврђује рад и стваралаштво младе песникиње Татјане Митровић. Похађа седми разред Основне школе „Милован Глишић” и одлична је ученица.

Стихове је почела да пише 2018. године, а највећа подршка јој је, како каже, сестра.

– Песме произилазе из мог тренутног расположења и тада настају строфе које заокружу моју мисао и некако ми срце увек буде испуњено када размишљање поделим са папиром. Стварам када ми дође инспирација,

када видим нешто занимљиво. Чак и у говору често кажем нешто што се римује, што касније буде наслов неке песме. Обич-

Татјана Митровић

но пишем ујутро, у тишини, окружена природом и својим мислима, када срце само пише стихове од којих зачас настане песма – објашњава Татјана. За свој таленат и стваралаштво

награђена је бројним признањима и наградама.

Недавно је објавила и збирку песама „Мисли струје док срце диригује”.

Највише воли да пише о природи, њеним лепотама и разлозима да је чувамо, волимо и бринемо о њој. Поред природе, теме које је највише инспиришу су навике данашњице, људске заблуде и реалност. Кроз њену поезију се види, осећа и чује љубав, радост, чежња, туга, страх, родољубље...

Људима који имају страх да презентују своје стваралаштво Татјана поручује:

– Не треба се стидети својих остварења. Сваки труд се увек исплати. Треба веровати у себе, прихватити похвале, али и сугестије. Не одустајте од својих снова, јер када нешто довољно желиш, то ће се и остварити.

ПЕСНИЧКИ ПРВЕНАЦ ДРАГАНА МАТКОВИЋА ИЗ ЈОВАЊЕ

Споменик сељаку

„Споменик сељаку” назив је недавно објављене збирке песама Драгана Матковића из Јовање. Реч

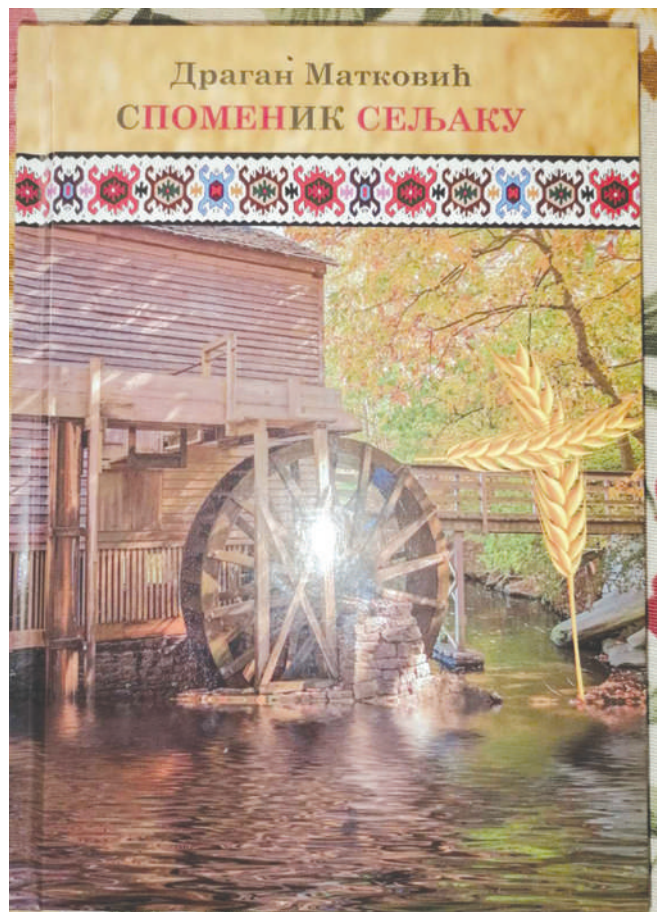
је о његовом првенцу у коме се нашло 86 наслова, песама о српском селу и сељаку, протеклим временима, али и тренуцима из садашњости и стварном животу сељака и недаћама са којима се сусреће. Одрастао у Јовањи, где је завршио и основну школу, на наговор родитеља Драган није наставио школовање, већ је остао да живи и ради на сеоском домаћинству и тако наставио традицију своје породице. Од детињства је показивао изузетан таленат за

ра, у неком другом животу би изабрао да буде писац или сликар. Ове песме не би угледале светлост дана

„Искрена, снажна осећања, која само свакодневни судари са животом могу да изроде, највећа су вредност

његових песама. Аутор нам једноставним језиком и уpeč а т л и в и м сликама дочарава судбину села и сељака, чију су важност многи данас заборавили и оставили их да се сами боре за опстанак. Из ових стихова као да допире вапај, упућен свима нама, да погледамо мало око себе, да приметимо другог човека, да поделимо његове бриге, да поштујемо његов суд”, написала је Александра Гаврић, професорка Техничке школе, у предговору прве збирке песама „Споменик сељаку” Драгана Матковића.

Б. М.

ВЕЧЕРАС НА СЦЕНИ ЦЕНТРА ЗА КУЛТУРУ ВАЉЕВО

Солистички концерт Тамаре Јокић

Наша суграђанка Тамара Јокић одржаће вечерас са почетком у 20 сати на великој сцени Центра за културу солистички концерт. Са њом ће пред ваљевском публиком наступити Стеван Милијановић (клавир), Лука Игњатовић (саксофон), Пеђа Милутиновић (бубањ) и Акош Форгач (бас гитара).

